SZENDI ÁGNES

A GONDOLAT UTAZÁSA

60 éves a „művész-öttusázó”: Csepregi György

Barátja, Durkó Péter jellemezte ekképpen Csepregi Györgyöt annak kapcsán, hogy több művészeti ágban is tevékenykedik: komponál, rajzol, fest, jelentős az irodalmi munkássága. Egyszóval polihisztor. Nála minden összefüggésben van, átalakul, fejlődik, különböző arculatot ölt. Csepregi Györggyel szerzői koncertje – 2026. október 24. Nádor terem – után művészi életpályájáról beszélgettünk.

SZ.Á.: *Honnan ered ez a sokrétű érdeklődés?*

Cs.Gy.: Édesapám nagyon különleges ember volt. Focizott, bokszolt, fúvószenész és zongorakísérő is volt. Képregényeket rajzolt, érdeklődött a csillagászat iránt. Az életet olyannak képzeltem, mint amikor apukámmal voltunk együtt. Megmutatta nekem a világ gazdagságát. Rengeteget kirándultunk, foglalkoztunk a természettudományokkal, koncertekre jártunk. Anyukámtól a déli temperamentumomat örököltem, rendkívüli képzelőereje volt és nem ismert lehetetlent, ha rólam volt szó. Sokszor azt hiszem, még csak hasonló emberek sem születtek soha, mint ők.

Csepregi György szülei

SZ.Á.: *Tehát tulajdonképpen szüleid voltak a példaképeid. Te is megpróbáltad, hogy különböző területeken fejezzed ki magad. A koncerten az egyik műveddel kimondottan édesapádra emlékeztél, amikor elzongoráztad a „Le capitaine printemps” (Tavasz-kapitány) c. alkotásodat. Miként kezdődött az, hogy igényed legyen rajzolni, festeni, írni, komponálni*?

Csepregi György gyermekkori portréja

Csavargóportrék, Csepregi György skiccei

Cs.Gy.: A rajzaimat, festményeimet, írásaimat nagyon korán a nyilvánosság elé tártam, de érdekes módon a zenedarabjaimat sokáig a fióknak komponáltam, azokat nagyon személyesnek éreztem. Emlékszem, hogy Beatles-dalok stílusában született néhány gyerekkori művem, amiket az ő hangjukra írtam. Meglehetősen csapongtam, 13 éves koromban román népzenére hasonlító kompozíciót írtam harmóniumra és kolompra. A koncerten elhangzott az „Egy arc tulajdonságai – Variációk és fúga egy rövid témára” c. zongora sorozatom, melynek „Szilaj” tétele ugyanaz a hangvétel, mint az előbb említett gyermekkori balkáni jellegű téma. 15 évesen g-moll románcot írtam, amely Schumann-szerű zsánerkép lett, édesapám is elismerte ezt a darabomat. A B-dúr trombitaversenyt 17 évesen komponáltam az ozorai templom orgonáján. Tíz évvel ezelőtt oboa-orgona változatban hangzott el egy koncerten. Huszonéves koromban pedig egy szimfónia gondolata fogalmazódott meg bennem. A Szcenikus-szimfónia bemutatója 2016. május 30-án volt a Nádor teremben Antal Mátyás vezényletével, az Anima Musicae Kamarazenekar tolmácsolásában az Alkotó Muzsikusok Társasága 25 éves ünnepi koncertjén.

Az első szerzői est plakátja

SZ.Á.: *Térjünk még vissza az ifjú éveidre. Beszéljünk egy kicsit a képzőművész és írói létedről*!

Cs.Gy.: Az általános iskolában Sinkó István rajztanár volt rám nagy hatással, neki sokat köszönhetek. Gimnazista koromban a BMK rajziskolájába jártam. A sikeres érettségi után jutalmul azt kaptam, hogy 1986-ban Nyugat-Európában tartózkodhattunk, jártunk a következő helyeken: Poissy, Párizs, Amsterdam, London. Nagyon sok híres múzeumot meglátogattam, ahonnan ihletet szerezhettem, rengeteg filmet néztem. Néha vonaton aludtam, vagy a tengerparton, a szabad ég alatt. Az 1990-es években a Fiatal Művészek Stúdiója tagjaként, mint grafikus számos kollektív kiállításon mutathattam be alkotásaimat Franciaországban, Finnországban, Lengyelországban, Spanyolországban, itthon többek között a Stúdió Galériában. De egyéni tárlataim is voltak Budapesten és vidéken egyaránt. Rajzaim és írásaim is megjelentek az Élet és Irodalom, Mozgó Világ, Irodalmi Szemle folyóiratokban. Sok esszém volt olvasható különböző sajtótermékekben. Később a Magyar Nemzet tárcaírója lettem.

Egy 2022-es koncert után: Csepregi György, **Hermann János**, Dittrichné Vajtai Zsuzsanna, Puskás Levente és a szerző édesanyja

SZ.Á: *Mostanában a Parlando zenepedagógai online megjelenő folyóiratban is szívesen közölsz művészetekkel foglalkozó esszéket. Miért fejezed ki magad gyakran állítások helyett kérdésekkel*?

Cs.Gy.: Az emberi kultúra egy része tulajdonképpen vitairat. Amiről beszél: hipotézisek. Nem mellesleg: igen okos emberek hipotézisei. Azután: ezek cáfolatai. Még tovább: elmés válaszok a cáfolatokra, amelyekből következik, hogy a cáfolatokra nemcsak hatásosan, értsd: meggyőzően, de igen logikusan is kell felelnie a cáfolatot cáfolónak, nehogy hipotézisét könnyű érvekkel porrá zúzzák. A zenében az improvizáció sem más, mint kérdezés, szóval akár azt is kérdezhetted volna, miért improvizálok. A hangversenyeken nem szeretek kottából játszani, a mű mindig ott születik, az alkalom szerint különböző formát ölt. Szükségem van erre a szabadságra. Azt gondolom egyébként, hogy az igazság-hamisság kérdése nagyon egyszerű, amiben nincs szeretet, az hazugság.

1997-ben költöztünk Érdre, itt új fordulatot vett a zeneszerzői munkásságom. Az Agnus Dei kórusművemnek különleges a keletkezési története. Régóta hordoztam magamban ezt a témát. Amikor már Érden éltem, kaptam egy felkérést egy egyházi mű komponálására. Az Agnus Dei szövege éppen illett erre a dallamra. Ilyen érdekes véletlenek vannak.

SZ.Á.: *Ezt a művedet nagyon gyakran halljuk az AMT koncertjein is, meg szerzői rendezvényeiden is. Nem is gondoltam, hogy ilyen regényes a létrejötte. Idén szeptember 13-án az Ars Sacra Fesztivál keretében mutatták be a Missa Brevis c. alkotásodnak több tételét, amelyet édesanyád, Lelki Mária emlékére komponáltál, aki 2 éve hunyt el. Ennek a zárótétele a híres Agnus Dei*.

Cs.Gy.: Igen. Ennek többféle átirata létezik, zongorára, vonósokra stb. Almásy László Attila a Missa Brevis két tételének – Kyrie, Gloria – orgona átiratát szólaltatta meg. A Benedictus pl. rézfúvósötösön szólalt meg AMT-koncerten az ELTE Kodály kamaratermében. Édesanyámra visszatérve megemlíthetem az Ő szicíliai származását. Ezért is került az október 24-i estem műsorába egy D. Scarlatti szonáta (E-dúr, K. 162), amelyet Cs. Nagy Ildikó játszott csembalón.

Csepregi György orgonaművét játssza

SZ.Á.: *Akkor arra is rákérdezek, hogy alakult ki a szerzői hangversenyed programja*?

Cs.Gy.: A billentyűs hangszerekre helyeztem a hangsúlyt. Elhangzottak zongora-, csembaló művek és orgona átirat. Illetve vegyesen is használtam ezeket az instrumentumokat. „A gondolat utazása” csembalón kezdődött majd zongorán folytatódott. Mindig igyekszem valamilyen új színt, új megközelítést hozzátenni a műveimhez. A „Párbeszéd a természettel” c. művemben kongói dobzenét és madárhangokat is hozzátettem, sőt itt is visszaköszönt „A gondolat utazása”-téma. Az elektronikus effektek használata nagyon érdekel. A mesterséges intelligenciát viszont soha nem használnám zeneszerzésre. Az AI világa inkább az unatkozó ember sajátja, a civilizálté, aki hátra hőköl, ha a kultúra jön vele szembe, aki retteg a változástól és a véleményalkotástól. Az AI döntsön, legyen újító, csinálja meg azt, amihez nekünk nincs eléggé fantáziánk, fogalmazzon helyettünk szépen, szabatosan.

SZ.Á: A koncerteden megszólalt még 3 tétel a „Hat zongoraimprovizáció”-ból: Prelűd, Honky tonk, Egy filozófus arcképe, valamint nagyobb szabású zongoradarabod, az „Egy arc tulajdonságai – Variációk és fúga egy rövid témára”, melyet Cs. Nagy Ildikó egészen nagyszerű színekkel és karakterekkel szólaltatott meg. Ezek a variációk érzékletes címekkel vannak ellátva, ezeket a műsorvezető, Horváth Györgyi énekművész be is mondta minden rész előtt. A változatok nemcsak hangulatukban különböznek, hanem zenei stílusukat tekintve is, mintha a barokktól a klasszikuson, romantikuson át a modernig, minden korszakba beletekintenénk egy kicsit. Az „Across the squere” c. műben is jelen van a jazz és a kortárs zene keveredése.

SZ. Á.: *Az október 24-i hangversenyen egy vendég zeneszerzőt is üdvözölhettünk a Nádor teremben. Régóta ismered Olsvay Endrét*?

Cs. Gy.: Nem nagyon régóta. Érdekel az ő zenei világa. Az eredetileg zongorára írt „Pezzo capriccioso” most csembalón szólalt meg, a motorikus részei nagyon jól illettek erre a hangszerre. A műve előtt elhangzott egy Victor Eftimu -idézet: „A stílus mulandó, a mérték örök.”

SZ. Á*: 2008 óta vagy az Alkotó Muzsikusok Társasága tagja. Nógrádi Péter ismert téged a Magyar Zeneszerzők Egyesületéből és ajánlott AMT-tagnak.*

Az Alkotó Muzsikusok Társasága, egyik rendezvénye.
A kép előtérében Gallai Attila es Mérész Ignác

Cs.Gy.: Úgy érzem, hogy sokat tanultam az idősebb kollégáktól különösen Gallai Attila alapító elnöktől. Nagyon szívesen veszek részt a Társaság tevékenységében, aminek most már elnökségi tagja vagyok. A Társaság több, mint szakmai műhely, itt nemes barátságok köttetnek és fergeteges beszélgetések zajlanak.

SZ. Á.: *Mit mondanál még el a zeneszerzői munkásságoddal kapcsolatban? Mi történt az elmúlt években*?

Cs.Gy.: A Hágai Magyar Énekkar Kovács Katalin vezényletével Hollandiában, a hágai Heilige Familienkirke-ben mutatta be a Missa Brevis Sanctus tételét. A műveimet Göllesz Zoltán „Egy hangversenyteremért" Alapítvány adta ki. A Californiai Egyetem Elektronikus Könyvtára felvette gyűjteményébe az Agnus Dei szaxofon-trió átiratát, a Missa Brevis Benedictus tételének rézfúvósötös változatát, az Across the squere művemet. Az Országos Idegennyelvű Könyvtárban új koncertsorozatot tervezek, amely a Magala Ronnie -val közösen szervezett K&K-Kortársak és klasszikusok sorozat utódja lenne.

SZ.Á.: *2026. május 31-én töltötted be a 60. évedet. Aznap ferences testvérek bográcsozásán vettél részt. Hogy érzed, milyen fejlődésen mentél keresztül az eltelt évtizedek alatt*?

Cs.Gy.: Amikor zsenge voltam, azt gondoltam, hogy én vagyok a lényege mindennek. Ma azt gondolom, hogy az őseim sokkal fontosabbak nálam. A szüleim példája egyre inkább fölöttem magasodik, ahogy telik az idő. Ahogyan én növekedtem mellettük annak idején a kabátjukba csimpaszkodva.

SZ.Á.: *Még sok sikeres évtizedet kívánok Neked az alkotásban*!

Cs.Gy.: Köszönöm szépen!

FÜGGELÉK:

A 2026. X. 24-i szerzői est szereplői:

Csepregi György zeneszerző, képzőművész, irodalmi publicista.

Tagja a Magyar Zeneszerzők Egyesületének, a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete képzőművész tagozatának, az Alkotó Muzsikusok Társaságának és az Artisjus Magyar Szerzői Jogvédő Iroda komolyzeneszerzők osztályának.

1966-ban született Budapesten. Anyai ágon részben szicíliai olasz származású. Apai nagyapja népzenész. Komolyzenész édesapja gyermekkorától több művészeti ágban képezte. Sinkó István, majd tizenöt éves korától Váci András növendéke a BMK rajzkurzusain. Tizenhét éves korában templomban orgonál Ozorán. 1986-ban hosszabb időt tölt Nyugat-Európában, Amszterdamban és Párizsban él. Hazatérve számos publikációja – rajzok és írások – jelent meg rangos hazai lapokban. Résztvevője az 19910-es évek hazai avantgárd törekvéseinek a Fiatal Képzőművészek Stúdiója tagjaként (Fiatal Művészek Finnországban, 1993 kiállítások a FMK-ban és az Ernst Múzeumban, szereplője a Gallery by Night eseményének).Itthon és külföldön mintegy félszáz kiállításon szerepelnek a munkái (Gellért Hotel, Budapest, II. Országos Szobrászrajz Biennálé, Budatétényi Galéria, Budapest, Stúdió’92, Ernst Múzeum, Budapest, Culturel de Saint-Lo (Franciaország), Görög mitológia, Museum de Arte de Goiania, Goias (Brazília), Among ideas , G. Postale, Firenze, Sarajevo Capital Cultural, Tarragona (Spanyolország). Kiállítást rendez a Déli Pályaudvar várójában, hajléktalanok számára. 2000-ben mutatják be első vallásos témájú zeneművét. 2006-tól tagja a Magyar Zeneszerzők Egyesületének. Zenéi a Magyar Katolikus Rádióban, a Kossuth Rádióban és a Bartók Rádióban hangzanak el. Több zenés-beszélgetős műsor rendszeres vendége: Esti séta, Zene-közelben Juhász Előddel, Muzsikáló délután. Szcenikus szimfóniáját a Nádor teremben Antal Mátyás vezényli. Rendszeres szereplője az Ars Sacra Fesztiváloknak és az AMT-napoknak. 2008-ban csatlakozik az Alkotó Muzsikusok Társasága összművészeti csoporthoz. Szerzői estjein összművészeti szándék mutatkozik meg, ezek egyben koncertek, kiállítások és felolvasóestek. 2024-ben „Deklassz” címmel saját rádióműsort szerkeszt és vezet az Érdi Rádióban. 2026-tól részt vesz a Down Alapítvány gondozottjainak zenei képzésében.

Almásy László Attila orgonaművész

1962-ben született. Már a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola növendékeként elnyerte az Országos Szakközépiskolai Zongoraverseny Nagydíját 1980-ban. A budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán 1986-ban szerzett diplomát Lantos István és Hambalkó Edit növendékeként, orgonaművészként ugyanitt végzett 1987-ben Lehotka Gábor növendékeként. Az 1988-aas Budapesti Nemzetközi Liszt Ferenc Orgonaversenyen II. díjat nyert, 1990-ben az Anton Bruckner Nemzetközi Orgonaverseny (Ausztria, Linz) döntőjébe jutott. Orgonaművészként öt világrész harminc országában hangversenyezett (tk.: Prága, Salzburg, Frankfurt, Róma, Vatikán, Barcelona, Hága, London, Párizs, Stockholm, Koppenhága, Szingapúr, Sydney, Guanajuato, Whangarei, Dunedein, Montevideo, Buenos Aires, Pretoria, Port Elizabeth). A Magyar Korál Kvintett tagjaként is aktív volt. Együtt dolgozott továbbá Kobayashi Ken-Ichiro és Doráti Antal karmesterekkel. 2007-ben Artisjus-díjban részesült. Egyházi muzsikusként rendszeresen tevékenykedik a budapesti Felsővízivárosi Szent Anna római katolikus templomban. Korábban a Budapest-Városmajori Jézus Szíve-templom Bárdos Lajos kórusának orgonistája volt. A budapesti Bartók Konzervatóriumban korrepetítorként, orgonás kamarazene-, illetve zongora- és orgonatanárként dolgozik. 2023-tól a Budapest I. kerületi Farkas Ferenc Zeneiskola korrepetítor tanára.

Cs. Nagy Ildikó zongoraművész.

A Budapesti Zeneakadémián, majd az Egyesült Államokban (Illinois State University) végzett zongoraművészként, Módos Gellért és Ko Iwasaki tanítványaként, ahol 1992-ben *Master of Music in Piano Performance* diplomát kapott. 1992–1993 között a Győri Zeneművészeti Főiskola, 1993–1994 a Bilbaói Kodály Intézet (Spanyolország) tanára. 1994-től a Váci Zeneművészeti Szakközépiskola és a Budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola tanárképző karán oktat. Jelenleg a Debreceni Egyetem Zeneművészeti Kar mesteroktatója a Magánének nem önálló tanszéken. Kamaramuzsikusként rendszeresen ad koncerteket Magyarországon és külföldön. Európa számos országában lép fel dalesteken, oratórium hangversenyeken és operaelőadásokban többek között a Nemzeti Filharmonikusok, a Magyar Állami Operaház Zenekara, a Danubia Szimfonikus Zenekar, a MÁV és a Magyar Rádió Szimfonikus Zenekara közreműködésével. CD-felvételei jelentek meg Ábrahám Márta hegedűművésszel és Klenyán Csaba klarinétművésszel a Hungaroton és a

BMC gondozásában. Dolgozott Kocsis Zoltánnal, Medveczky Ádámmal, Héja Domonkossal és Ligeti Andrással. A Budapesti Kamaraopera szólistája. 1996-tól 2000-ig a váci konzervatórium operatörténet-tanára volt.

Horváth Györgyi műsorvezető

Zenetanári tanulmányait az ELTE Tanárképző Főiskolai Karán végezte, majd a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán szerzett magánének tanári diplomát. Hangfaja szoprán. Pedagógusként többek között az újpesti zeneiskolában, a Continuo Alapítványi Zeneművészeti Szakközépiskola tanára volt. Több tehetséges tanítványa került zenei pályára, az ő növendéke volt alapfokon Miksch Adrienn. Jelenleg a budafoki Budai Nagy Antal Gimnázium és a VI. kerületi Szinyei Merse Gimnázium énektanára. Aktív fellépő művészként, műsorvezetőként egyaránt. Részt vett ilyen minőségben az Alkotó Muzsikusok Társasága koncertjein is. Rendszeres műsorvezetője Csepregi György szerzői estjeinek, továbbá a K&K- Kortársak és klasszikusok koncertsorozat eseményeinek az Országos Idegennyelvű Könyvtárban. Ezeken a rendezvényeken énekesként is vállal fellépéseket, klasszikusok és mai szerzők műveit egyaránt tolmácsolva.

Olsvay Endre zeneszerző

A Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen Bozay Attila zeneszerző növendékeként végzett 1986-ban, majd a tanárképző tagozaton Hambalkó Editnél zongoratanári diplomát is szerzett. A Fiatal Zeneszerzők Csoportjának 1985-től 1993-ig volt tagja. Korábban öt kompozíciójának hat különböző felvétele került – antológia jellegű – lemezkiadásra, majd 2003-ban szerzői lemeze jelent meg. Zeneszerzői tevékenységével párhuzamosan tanárként is aktív. 1986 óta a győri Széchenyi István Egyetem Zeneművészeti Intézetének tanára, jelenleg tanszékvezető. 1993–2002 között a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola tanára, 2001-től pedig a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen is tanít. Szakírói tevékenységet is folytat: analitikus műismertetések, szakfordítások, elemző interjúk zeneszerzőkkel, recenziók. 2011 óta a Magyar Művészeti Akadémia Zeneművészeti Tagozatának rendes tagja. Díjak, kitüntetések: 1985 Szirmai Albert-díj, 1986/87 Kincses kuratórium ösztöndíja, 1990/91 és 1992–94 Kodály Zoltán Zenei Ösztöndíj, 1992 Rektori dicséret, 2012 Erkel Ferenc-díj.